

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Tos/120/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517010711
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1517010711.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného Z. U., stíhaného pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a iné, o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 3.11.2017, sp.zn. 7T/47/2017, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 14. novembra 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť obvineného Z. U., Q.. XX.X.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava IV samosudkyňou uznesením zo dňa 3.11.2017, sp.zn. 7T/47/2017, podľa § 238 ods. 3 Trestného poriadku („Tr.por.“) ponechal vo väzbe obvineného Z. U. z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c) Tr.por., podľa § 79 ods. 3 Tr.por. zamietol žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu, podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr.por. neprijal písomný sľub obvineného a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr.por. nenahradil väzbu obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený sťažnosť priamo do zápisnice po vyhlásení rozhodnutia s tým, že sťažnosť podáva proti všetkým výrokom a poukazuje na zdravotný stav matky obvineného, o ktorú sa nemá kto postarať, keď je odkázaná na starostlivosť tretej osoby a čas, ktorý by plynul obvinenému od prepustenia z väzby na slobodu do času rozhodnutia vo veci samej by reálne využil na zabezpečenie opatery svojej matky inou osobou.

Spis bol prvostupňovým súdom predložený tunajšiemu súdu na rozhodnutie o sťažnosti dňa 6.11.2017.

Podľa čl. 17 ods. 1 Ústavy SR osobná sloboda sa zaručuje.

Podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy SR nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

Podľa čl. 17 ods. 5 Ústavy SR do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

Podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zo dňa 4.11.1950

- každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť a nikoho nemožno pozbaviť slobody, okrem prípadu, pokiaľ sa tak stane na základe postupu stanoveného zákonom, zákonného zatknutia alebo pozbavenia slobody za účelom predvedenia pred príslušný súdny orgán pre dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, alebo ak je to dôvodne považované za potrebné za účelom zabránenia spáchania trestného činu alebo útoku po jeho spáchaní (čl. 5 ods. 1 písm. c/),

- každý kto je zatknutý alebo pozbavený slobody v súlade s ustanovením odseku 1 písm. c) tohto článku, musí byť ihneď predvedený pred sudcu alebo inú úradnú osobu splnomocnenú zákonom na výkon súdnej moci a má právo, aby jeho vec bola prejednaná v primeranej lehote, alebo byť prepustený počas konania; prepustenie sa môže podmieniť zárukou, že sa takáto osoba dostaví na pojednávanie (čl. 5 ods. 3),

- každý, kto je zatknutý alebo inak pozbavený osobnej slobody, má právo podať návrh na začatie konania, v ktorom súd urýchlene rozhodne o zákonnosti pozbavenia jeho slobody a nariadi prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné (čl. 5 ods. 4).

Podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr.por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 76 ods. 1 Tr.por. väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a väzba v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas.

Podľa § 76 ods. 2 Tr.por. základná lehota väzby v prípravnom konaní je sedem mesiacov; prokurátor je povinný prepustiť obvineného na slobodu najneskôr v posledný deň tejto lehoty, ak nepodá najmenej dvadsať pracovných dní pred jej uplynutím obžalobu, návrh na schválenie dohody o vine a treste alebo sudcovi pre prípravné konanie návrh na predĺženie tejto lehoty.

Podľa § 76 ods. 3 Tr.por. súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodne o väzbe alebo o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby v prípravnom konaní tak, aby v prípade podania sťažnosti proti rozhodnutiu mohol byť spis predložený nadriadenému súdu najneskôr päť pracovných dní pred uplynutím lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo pred uplynutím lehoty väzby v prípravnom konaní; nadriadený súd rozhodne do uplynutia lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo lehoty, ktorá sa má predĺžiť, inak predseda senátu nadriadeného súdu prepustí obvineného z väzby na slobodu písomným príkazom, ktorý musí byť primerane odôvodnený. Predĺžiť lehotu väzby možno len vtedy, ak návrh podľa odseku 2 bol podaný včas a ak nebolo možné pre obťažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania. Predĺženie lehoty väzby môže trvať až sedem mesiacov, lehota väzby v prípravnom konaní však nesmie presiahnuť dĺžku podľa odseku 7. Pri späťvzatí návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby sa postupuje primerane podľa § 72 ods. 3.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b) a písm. c) Tr.por. ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) alebo c), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak

- obvinený dá písomný sľub, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a že splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje sľub vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu za dostatočný a prijme ho - písm. b),

- s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaného prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu - písm. c).

Podľa § 192 ods. 1 Tr.por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr.por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Podľa § 238 ods. 3 Tr.por. ak je obvinený vo väzbe, rozhodne súd o väzbe prednostne a urýchlene a ak to okolnosti prípadu umožňujú, tak súčasne s rozhodnutím podľa § 239 ods. 1, § 241, § 244 alebo § 331 ods. 1, najneskôr však tak, aby postupom podľa § 76 ods. 3 alebo 4 došlo k právoplatnému rozhodnutiu o väzbe do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou alebo predĺženou lehotou väzby v prípravnom konaní.

Krajský súd v Bratislave ako nadriadený súd (ďalej „sťažnostný súd“) v prvom rade uvádza, že prvostupňový súd nesprávne poučil prokurátora, že voči napadnutému uzneseniu môže podať sťažnosť do troch dní od jeho oznámenia s tým, že obvinený tak môže účinne urobiť iba ihneď po vyhlásení uznesenia. V prípade rozhodnutia podľa § 76 ods. 3 Tr.por. (výslovne sa na toto ustanovenie odkazuje aj v § 238 ods. 3 Tr.por.), je možné podať sťažnosť len ihneď po vyhlásení uznesenia všetkými procesnými stranami (§ 83 ods. 2 Tr.por.), čo platí aj o súvisiacich výrokoch, ktorými sa rozhoduje o nahradení resp. nenahradení väzby (primerane k tomu R 10/2013, z ktorého tiež vyplýva, že keď súd rozhoduje o väzbe po podaní obžaloby podľa § 238 ods. 3 Tr.por. a obvinený zároveň žiada o prepustenie z väzby na slobodu, stačí o oboch týchto skutočnostiach rozhodnúť jedným výrokom). Uvedené pochybenie však nemalo vplyv na posúdenie včasnosti podania sťažnosti, keďže bola podaná iba obvineným ihneď po vyhlásení rozhodnutia. Rovnako je nepodstatným pochybením tá skutočnosť, že prvostupňový súd rozhodol osobitným výrokom aj o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu.

Je potrebné vytknúť prvostupňového súdu postup, keď v samosudcovskej veci vykonal pri rozhodovaní o väzbe namiesto výsluchu obvineného neverejné zasadnutie (uvedené vyplýva z názvu zápisnice), keďže podľa § 303 Tr.por. samosudca neverejné zasadnutie nevykonáva. Uvedený nesprávny postup však nemal žiadny reálny dopad na práva procesných strán, ktoré boli na úkon riadne predvolané resp. o ňom upovedomené a mohli na ňom uplatniť rovnaké práva a fakticky išlo o výsluch obvineného.

Sťažnostný súd na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr.por. jednak správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým bola podaná sťažnosť a jednak konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia a po posúdení celej veci dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Sťažnostný súd z predloženého spisového materiálu zistil, že na Okresnom súde Bratislava V je pod sp.zn. 7T/47/2017 vedená vec obvineného Z. U., na ktorého bola Okresnou prokuratúrou Bratislava V dňa 24.10.2017 podaná obžaloba č.k. 3Pv 320/17/1105-19 zo dňa 24.10.2017 pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a pokus prečinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona k § 156 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe v nej uvedenom (napadnutie poškodenej J. U., ku ktorému malo dôjsť podľa obžaloby dňa 2.8.2017 v čase okolo 20.00 hod. na terase obytného panelového domu zo strany garáží na M. ul. XX v U. spôsobom a vznikom zranení poškodenej a škody ohľadom uhradenia liečebných nákladov T. zdravotnou poisťovňou, a.s. uvedených v obžalobe).

Na základe podanej obžaloby samosudkyňa prvostupňového súdu určila termín neverejného zasadnutia na rozhodnutie o väzbe v zmysle § 238 ods. 3 Tr.por. na 3.11.2017 o 9.00 hod., na ktorý predvolala resp. o ňom upovedomila prokurátora, obhajcu a obvineného, ktorý mal možnosť sa ústne vyjadriť pred rozhodnutím o väzbe. Obvinený dňa 23.10.2017 predložil na prvostupňový súd svoj písomný sľub podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr.por. s tým, aby súd jeho sľub prijal a prepustil ho z väzby na slobodu.

Obvinený pri výsluchu uviedol, že chcel by ísť z väzby domov postarať sa o mamu, ktorá má 69 rokov, je chorá, po infarkte a má cukrovku, chodí za obvineným na návštevy, t.č. je sama doma. Obvinený by sa riadne dostavoval na všetky predvolania súdu, nevyhľadával by poškodenú, s ktorou si vôbec nepíše, rozišli sa, čo uviedla poškodená aj pri výsluchu.

Následne samosudkyňa prvostupňového súdu rozhodla o väzbe uznesením spôsobom uvedeným na začiatku tohto odôvodnenia, pričom rozhodnutie je v plnom znení s odôvodnením a poučením uvedené v zápisnici o úkone. Na výsluchu bol stranám zároveň doručený trestný rozkaz, proti ktorému podal obvinený do zápisnice odpor.

Zo spisového materiálu vyplýva, že obvinený bol vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Bratislava V zo dňa 6.8.2017, sp.zn. 2Tp/78/2017, právoplatným toho istého dňa, z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c) Tr.por. s tým, že väzba začala plynúť dňa 3.8.2017. Obžaloba bola podaná na prvostupňový súd dňa 24.10.2017 a prvostupňový súd rozhodol o ďalšom trvaní väzby po podaní obžaloby dňa 3.11.2017, pričom predložil spis tunajšiemu súdu na rozhodnutie o sťažnosti dňa 6.11.2017. Z uvedeného prehľadu vyplýva, že boli zachované jednak lehota dvadsať pracovných dní pred uplynutím základnej 7 - mesačnej lehoty väzby v prípravnom konaní na podanie obžaloby v zmysle § 76 ods. 2 Tr.por. a jednak lehota päť pracovných dní pred uplynutím lehoty väzby v prípravnom konaní pre predloženie spisu sťažnostnému

súdu na rozhodnutie o sťažnosti voči rozhodnutiu o väzbe v zmysle § 76 ods. 3 prvá veta Tr.por. Napokon sťažnostný súd podľa tohto ustanovenia resp. v zmysle § 238 ods. 3 Tr.por. rozhodol o podanej sťažnosti do uplynutia lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní.

Sťažnostný súd z pohľadu zisťovania existencie formálnych a materiálnych podmienok väzby zistil, že obvinenému bolo vznesené obvinenie uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave V, Obvodného oddelenia PZ Bratislava Petržalka - juh, ČVS: ORP-1008/PJ-BV-2017 zo dňa 4.8.2017, ktoré prevzal v ten istý deň.

Z predloženého dôkazného materiálu v spise vyplýva, že doteraz zistené skutočnosti predbežne nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, bol spáchaný, má znaky trestnej činnosti a existuje aj dôvodnosť podozrenia, že obvinený konal tak, ako je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia a podanej obžalobe. V tejto súvislosti treba poukázať predovšetkým na výpoveď poškodenej J. U. a znalecký posudok z odvetvia chirurgie a traumatológie, pričom aj samotný obvinený vo svojom výsluchu v prípravnom konaní priznal spáchanie skutku. Z doteraz vykonaných dôkazov nie je možné urobiť záver, že by bolo trestné stíhanie vedené voči obvinenému nedôvodne, resp. zjavnú neopodstatnenosť vzneseného obvinenia a podanej obžaloby.

Čo sa týka posúdenia existencie dôvodov väzby, tak sťažnostný súd zistil u obvineného existenciu dôvodov preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. písm. c) Tr.por. a dôvodnú obavu z možného pokračovania v trestnej činnosti obvineným sťažnostný súd zistil z týchto konkrétnych skutočností. Obvinený je dôvodne podozrivý zo spáchania úmyselnej trestnej činnosti, pričom v minulosti už bol opakovane za úmyselnú trestnú činnosť odsúdený, a to aj na nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom skutok, z ktorého je obvinený podozrivý, sa mal stať v čase plynutia skúšobnej doby podmiennečného trestu odňatia slobody uloženého obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 3T/169/2015, právoplatným dňa 2.12.2015, ktorým bol odsúdený pre spáchanie drogovej trestnej činnosti vrátane uloženia obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania návykových látok, takže obvinený ani pod hrozbou prípadného nariadenia výkonu trestu odňatia slobody neupravil svoje konanie a správanie tak, aby nebol podozrivý zo spáchania úmyselnej trestnej činnosti. Z výpovede poškodenej vyplýva, že zo strany obvineného nešlo o prvý fyzický atak voči nej, ale túto pred skutkom opakovane fyzicky napadol s tým, že ho opísala ako neurotika, nerváka resp. agresora, čo užíva drogy. Podľa znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie bola u obvineného zistená závislosť od heroínu a pervitínu s neschopnosťou dlhodobej abstinencie a zmiešaná porucha osobnosti s prevahou dissociálnych rysov a v prípade užívania drog je predpoklad, že obvinený sa bude dopúšťať obdobnej trestnej činnosti, z ktorej je podozrivý, má sklony k zvýšenej impulzivite, iritabilite a heteroagresivite.

Sťažnostný súd posudzoval aj možnosť nahradenia väzby u obvineného a dospel k negatívnemu záveru, keďže nahradenie väzby písomným sľubom obvineného a dohľadom probačného a mediačného úradníka by bolo absolútne nedostatočné s poukazom na osobu obvineného, ktorý bol za úmyselnú trestnú činnosť odsúdený už v minulosti, skutok, z ktorého je podozrivý, sa mal stať v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, je závislý od návykových látok a pod ich vplyvom sú akcentované jeho negatívne osobnostné charakteristiky, čo vyplýva zo znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie, pričom - písomný sľub nie je možné posúdiť tým spôsobom, že ho obvinený aj skutočne dodrží, keďže bol v minulosti opakovane odsúdený za spáchanie úmyselnej trestnej činnosti a teraz prejednávaný skutok mal spáchať, hoci mu hrozí nariadenie výkonu trestu odňatia slobody, ktorý je v súčasnosti podmiennečne odložený,

- dohľad probačného a mediačného úradníka nie je vykonávaný nepretržite a reálne by obvinenému nemohol zabrániť v prípadnom páchaní trestnej činnosti rovnakého druhu, z ktorej je stíhaný.

Sťažnostný súd sa na základe uvedených skutočností s rozhodnutím súdu prvého stupňa v plnom rozsahu stotožňuje a konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom a vecne správne, pretože v prípade prepustenia obvineného z väzby na slobodu hrozila reálna obava, že by páchal trestnú činnosť rovnakého druhu. Požiadavka verejného záujmu na zabránení obvinenému v prípadnom takom konaní jednoznačne prevažuje nad rešpektovaním jeho osobnej slobody. Väzba obvineného má v prejednávanej veci zaisťovaciu funkciu, nie je v rozpore so zásadou primeranosti a zdržanlivosti resp. zásadou proporcionality a je v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami Ústavy SR a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pričom doteraz nepresiahla s ohľadom na okolnosti prípadu ani nevyhnutnú dobu jej trvania - obvinený je vo väzbe necelé 4 mesiace. Tiež celková doba vykonanej

väzby je v súlade s lehotami trvania väzby ustanovenými v § 76 ods. 6 Tr.por., podľa ktorých v prípade trestného stíhania pre prečin celková lehota väzby nesmie presiahnuť 12 mesiacov.

Skutočnosti uvádzané obhajobou v sťažnosti resp. pri výsluchu na prvostupňovom súde (zdravotný stav matky obvineného a vyjadrenie, že sa obvinený nebude s poškodenou stýkať, resp. že sa s ňou rozišiel) nie sú takého charakteru, aby viedli k prepusteniu obvineného z väzby, resp. k jej nahradeniu. Zlý zdravotný stav blízkej osoby obvineného nie je podľa ustálenej súdnej praxe dôvodom na prepustenie obvineného z väzby, pričom zo samotného vyjadrenia obvineného vyplýva, že ho matka navštevuje vo výkone väzby a teda na prípadné zabezpečenie jej opatery nie je nevyhnutné prepustenie obvineného z väzby na slobodu a to, že sa obvinený rozišiel s poškodenou, neznamená, že ju nemôže vyhľadať, pričom obava z prípadného pokračovania v trestnej činnosti, z ktorej je obvinený podozrivý, nie je viazaná na osobu poškodenej U..

Na základe uvedených skutočností sťažnostný súd nezistil dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia a podanú sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr.por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.